

I A Cz 2229/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSA Piotr Górecki

Sędziowie: SA Marek Górecki, SA Jan Futro (spr.)

po rozpoznaniu dnia 30 grudnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. K.

przeciwko D. K. i Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego D. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 listopada 2012 r.

sygn. akt I C 3115/08

oddala zażalenie.

Marek Górecki Piotr Górecki Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił apelację pozwanego D. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 maja 2013 r. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika. Sąd Okręgowy oddalił jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych a Sąd Apelacyjny w Poznaniu postanowieniem z dnia 8 października 2013 r. zmienił to postanowienie Sądu Okręgowego i zwolnił częściowo pozwanego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych tj. opłaty od apelacji ponad kwotę 1000 zł a w pozostałej części zażalenie oddalił.

Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 370 k.p.c. w zw. z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Na postanowienie to zażalenie złożył pozwany, zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie art. 112 ust 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez błędną jego wykładnię polegającą na uznaniu, że opłata od apelacji złożonej przez profesjonalnego pełnomocnika podlega uiszczeniu bez wezwania także w sytuacji zmiany postanowienia o zwolnieniu od kosztów sądowych przez Sąd II instancji.

W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu reprezentował pogląd, że art. 112 ust. 3 ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy sąd II instancji oddali zażalenie a w niniejszym przypadku Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Nie można zatem uznać, że termin do uiszczenia opłaty zaczął biec mimo braku wezwania pełnomocnika do jej uiszczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Pozwany nie kwestionuje oczywistego faktu, że jego zażalenie zostało przez Sąd Apelacyjny w części oddalone. Nie kwestionuje także faktu, że mimo upływu siedmiu dni od doręczenia tego postanowienia pozwany nie uiścił opłaty od apelacji w części, w jakiej jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych prawomocnie został oddalony.

Wskazać więc należy, że znowelizowany art. 112 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej u.k.s.c.), obowiązujący od dnia 19 kwietnia 2010 r., wprowadzony ustawą z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 7, poz. 45) w ust. 3 stwierdza, że jeżeli pismo procesowe, podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia, zostało wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego i wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do uiszczenia opłaty biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia. Wyłączona została przy tym zasada przewidziana w art. 112 ust. 2 u.k.s.c. wedle której, jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zgłoszony przed upływem terminu do opłacenia pisma został prawomocnie oddalony, przewodniczący wzywa stronę do opłacenia złożonego pisma na podstawie art. 130 k.p.c. Zmiana treści art. 112 u.k.s.c. dotyczy sytuacji, w której czynności za stronę wykonuje profesjonalny pełnomocnik, a ich charakter nie wymaga dodatkowych wskazówek ze strony sądu. Na pełnomocniku takim ciąży zatem obowiązek samodzielnego określenia i wniesienia opłaty stałej lub stosunkowej, obliczonej od podanej przez stronę wartości przedmiotu sporu (art. 130² § 1 k.p.c.). Podkreślić przy trzeba, że ustawodawca w art. 112 ust. 3 u.k.s.c. nie ogranicza zastosowania normy w nim wyrażonej od całkowitego albo częściowego oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 czerwca 2011 r., (I CZ 51/11, niepubl.), za takim rozumieniem art. 112 ust. 3 u.k.s.c. przemawia nadto cel jego ustanowienia, aktualny także w razie częściowego oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, polegający na przyspieszeniu postępowań sądowych oraz odciążeniu sądów od dokonywania czynności związanych z wzywaniem stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników o uiszczenie opłat sądowych w sytuacji, gdy konieczność uiszczenia opłaty i jej wysokość wynika jednoznacznie z przepisów u.k.s.c. oraz orzeczeń sądów w przedmiocie złożonego przez stronę wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

W tym stanie rzeczy odrzucenie apelacji przez Sąd Okręgowy z powodu jej nieopłacenia było prawidłowe (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CZ 161/12, niepubl., z dnia 13 stycznia 2011 r., III CZ 70/10, niepubl., z dnia 1 czerwca 2011 r., II CZ 19/11, niepubl., z dnia 6 października 2011 r., V CZ 73/11, z dnia 26 października 2011 r., I CZ 91/11, niepubl.).

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Marek Górecki Piotr Górecki Jan Futro